

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

De Asylo, privilegio Fori, Canonis, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

quia contrarium illie ieritum, vel irritandum redditur. Sed nihil obstat quin Episcopus Laico Decimas ad tempus aliquod concedebat ob causam justam, & debita cum solemnitate. Quia hoc quod jure antiquo erat licitum, nullo postea jure est revocatum, sed tandem concessio in feudum perpetuum.

DICENDUM V. Praescribitur jus Decimorum contra proprium Parochum ab Ecclesiasticis personis cum titulo, anni quadraginta: sine titulo tantum praescribitur tempore immemoriali. Primum pater ex *Cap. Ad aures de prescript.* Secundum exprimitur in *Cap. 1. de prescript.* in 6.

Si Parochus prescribes legitimo tempore jus percipiendi Decimas ex aliena Parochia, non ideo censetur obtinuisse jus percipiendi Decimas ex novibus. Quia illi fructus nondum exstebant: non plus autem praescribitur, quam possidetur. Laici per prescriptiōnēm Decimas acquirere nequeunt, nisi illa sit fundata in presumptione alicuius legitima concessionis factae ab Episcopo, aut Prelato habente concedendi potestem.

Ut ratione prescriptionis immunitas à solvendis Decimis proberet sive à Laicis, sive à Clericis, requiriuntur quadraginta anni possessionis pacifice, cum titulo, & bona fide: sine titulo autem requiritur tempus immemorialis, & ut aliunde Ecclesia, & Minister superpetat congrua sustentatio: nam in his iuriis communis Parochia magis, quam possessori assilit.

ARTICULUS V.

De Ecclesiasticis Immunitate, Asylo, Privilegio Fori, Canonis, &c.

Ecclesia Immunitas, sive Asylum, ratione cuius Rei ad Ecclesiam confugientes extrah non possunt, legibatam Canonis quam Civibus constituta est, ut in *Cone. Arnsfascano 1. Can. 5.* statutum. Eos qui ad Ecclesiam confugiantur non oportere, sed loci fan-
till reverentia, & intercessione defendi. Et hoc secundum legis naturalis congruam aequitatem, non
absolutam, sed supposita loci sanctitate, id exigentem.

Gaudent hac immunitate non tantum Templi, & Sacella ad publicum sacrificii usum deputata, sed etiam alia loca religiosa, ut Hospitale Episcopi auctoritate fundatum, & Monasteria, & ipsius Episcopi palatium. De Sacellis privatis in quibus data est licentia Missam celebrandi id negat Layman cum quibusdam alii.

Locum etiam habet in Ecclesia in qua nondum di-
vina officia celebrari cœperunt: etiam in interdicta, aut
polluta: item in Ecclesiasticis Cemiteriis, in sacraria,
in porticu, in turri, in recto &c. Nec refert quod in
istis locis Ecclesia non polluantur; quia immunitas est
favoribilis, violatio odiosa adeoque magis restrin-
genda.

Quoad Crimina à confugiente ad Ecclesiam com-
missa, extenditur hæc immunitas ad omnia quantumvis
gravia, præter quædam ipsius Ecclesiæ constitutio-
ne excepta, quæ infra exponam.

Præter alias de Ecclesiæ Immunitate Canonicas san-
ctiones, inter postremas emanavit Constitutio Bullæ
Gregorii XIV. data Romæ in Quirinali Kalendis Julii
anno 1591. quæ incipit, *Cum alias nonnulli.* In hac re-

R. P. Arsdek. Tom. II.

vocantur Privilegia quibusvis personis concessa ex-
trahendi Reos ab Ecclesiæ in casibus ante permisis,
& omnia in hanc formam cum antiquis juribus redu-
cuntur. *Quatenus im posterum nemo ex Magistris
Lucis Renni de Ecclesia aut loco sacro absque Episcopi
Lacientia extrahere presumat, sub pena excommunicati-
onis late in Bulla Cane contra violatores Ecclesiastica
Immunitatis.* Reos vero omnes haec immunitate gau-
dere declarat, prater eos qui illuc peculiariter exci-
piuntur. Et quamvis aliqui dicant dictam Constitu-
tionem non fuisse ubique utu receptam, ut in regno His-
paniae apud *Dianam*, aut contraria consuetudine fuisse abrogatam: hoc tamen ultimum cum aliis ne-
gar *Diana*, tum ob alia que adducit, tum quia nulla
talis consuetudo introducta est sciente summo Ponti-
fice, qui reclamat quotannis in promulgatione Bul-
lae *Cane*, & novissime in Bulla, *Romanus Pontifex*, da-
ta Rome 5. Januarii anno 1641. Nec in hoc obesse
potest consensus aliquis Clericorum, aut Episcoporum,
qua non possunt isti privilegium renunciare, aut
confluerunt contra Canones contenture, de quo fu-
sius *Diana Part. 6. Tract. 1. Refol. 29.*

Casus autem excepti in Bulla Gregorii XIV. in quibus Reus Immunitate non gaudet, sunt sequentes, qui sunt strictè interpretandi, nec extendendi ad pa-
riritatem rationis, quia hæc exceptio ab Immunitate debet inter odiofas reputari.

Primo igitur excipitur *Hæresis*, formaliter sumpta
pro delicto hærefoe; nam pro aliis delictis potest etiam
haereticus hac Ayle Immunitate gaudere.

Secundo, *Homicidium*, aut *mutatio commissa* in
Ecclesia, aut cœmiterio, quæ scilicet deliberata, nec
mera defensio. Quod non extenditur ad furantes in
Ecclesia etiam res sacras, vel in eam cum furto, aut
armis se recipientes, aut in ea sodomitam aut aliud
enorme crimen committentes à predictis diversum.
Quamvis in aliquo tali crimine à Pontifice impetrari
possit, ut propter enormitatem Reus curia seculari
tradatur.

Tertio, *Homicidium proditorum*: scilicet consumma-
tum, per effectum mortis lecutum. Nec extenditur ad
homicidium factum per solas infidias: sed debet acce-
dere simulata amicitia, non precedente rancore, ex quo
debusset alius præcavere.

Quarto, *Assassinum*: hoc est, quando quis aliquem
conducit ad alium occidendum, aut mercede con-
duetus alium actu occidit. Quod plerique intelligunt
tantum de occidente hominis Christiani, non autem
infidelis, cum Bulla utatur voce, occisionis pro-
ximi.

Quinto, *Crimen læsa maiestatis* in personam Princi-
pis: quod intelligitur de illis, qui superiorum in tem-
poralibus non agnoscunt. Quod & de Cardinalibus
qui cum summo Pontifice faciunt quasi unum cor-
pus, suntque Principes Ecclesiæ intelligit *Peregrinus Cap. 11. Num. 1.* Unde cum aliis notat *Diana*
per hoc ab Immunitate non excludi reos læsa maiestatis,
quia evadunt falsam monetam, vel qui frau-
dant vestigia, vel qui se Regem fingit, vel qui con-
jurat de tradenda civitate. Quia in his offenditur
quidem dignitas Regis, aut Principis, sed non per-
sona, de qua disertè Bulla agit; idque respectu illius
qui est valillus ratione originis, aut domicilii, ut notat
Diana.

Sexto, excipiuntur, *Latrones publici*, & *graffatores*

R. 2 viarum.

132 Tom. II. Pars II. Tract. I. Cap. VI. De Regularium Novitiatu, &c.
viarum. Intellige publicarum, & grassationem sa-
pius iteratam, nam qui semel iterumque deprædatus
est, latro publicus non censetur, ut ab una alterave
vice meretrix non dicitur publica.

Septimò, Agrorum depopulatores. Intelligenda est
illa depopulatio tam de diurna, quam de nocturna:
quamvis enim in jure communi tantum excepta fu-
set nocturna, Bulla tamen Gregorii illam limitationem
non apponit, nec se refert ad jus commune, sed po-
tius illud corrigit, ut norat hic Palauus ac Diana. Et
licer Incendiari sint populatoribus similes, non sunt
per hunc locum ab Immunitate illa exclusi, uti cum
varius docet idem Castro Palauus hic Punct. 10. num. 9.

In dubiis, an in casu particulari Reus gaudet Im-
munitate, ad Episcopum pertinet decidere, aut ad Vi-
carium Capituli Sede vacante. Neque dum causa
discutitur debet Reus in Ecclesia compedibus ligari,
cum Cap. definitiv. 17. Quæst. 4. caveatur, ne Reis aliqua
vis, aut nocibilitas, damnumve inferatur quin per 30.
passus ab Ecclesia possint exire. Posse tamen à mi-
nistris Laicis adhiberi vigilias circa Ecclesiam ne Reus
elabatur, docet hic Castro-palauus, punct. 11. num. 6.

In delictis supra exceptis, in quibus Reus non gau-
det Immunitate, non potest ille extrahi ab Ecclesia
per Judicem Laicum, sed deber accedere licentia Epi-
scopi, non tantum post predictam Constitutionem
Gregorii, sed etiam antea ex jure Canonico in cap. frater,
& in Cap. definitiv. 17. Quæst. 4. quamvis Episcopus in
delictis istis, satis compertis, non possit extrahendi
licentiam denegare.

Rursus quoad Episcopum, & judicem Ecclesiastici-
cum, non potest reus in Ecclesiam configui ab illo
Curia Laicali concedi, nisi per probationes in sua Cu-
ria evidenter confer, reum immunitate illa non gau-
dere. Dum reus in Ecclesia remanet, si aliunde vivere
non possit, debet ab Episcopo sive judice Ecclesiastico
suffletari. Ita Doctores apud Farinacium Cap. 19. n. 296.
& Diana Part. 6. Tract. 1. Refol. 33.

Quæst. 1. An Ecclesiæ sua Immunitate gaudent ipsi
Clerici, sic ut ab Episcopo inde extrahi invitio non pos-
sunt?

Resp. Affirmative, quamvis id neget Abbas in Cap.
inter alia de immunit. num. 13. Sed contra iurum pro Cle-
ricis declaravit sacra Congregatio die 23. Januarii 1617.
& die 17. Augusti 1618. apud Diana, exceptis casibus
degradationis dignis. Additique idem, Sacerdotem de-
lieti Reum, si corta & stola induitus, etiam extra Ec-
clesiam, praecedente Cruce v. g. funus comutetur, vel
etiam sacram Vtalicum, aut extremam Unctionem ad
infirmitum deferat, non posse a sacerdotibus capi: & si sic
caperetur, non debere Episcopo interroganti de de-
lieto respondere, sed possi capture suæ nullitatem op-
ponere.

Quæst. 2. Quid in hoc dicendum de Regularibus?
Resp. Si delicta commissa sint extra Ecclesiam, &
Conventum, illos gaudere Immunitate, à paritate re-
solutoriorum pro Clericis allata. Hinc Religiosus Apo-
stata in Ecclesia & domo Religionis diversa ab eis in
qua apostatavit, potest Immunitatem sortiri. Nec
desunt, qui putant idem dicendum de Eccl-
esiis, & Monasteriis in quibus Religiosus deli-
quit, eo quod hic casus in sacris Canonibus non ex-
cipiatur. Sed rectius cum aliis Diana, hac opinio,
inquit, licet in rigore juris probabilis, habet contra
se contrarium proximè summis Pontificibus appro-
ponere.

bamat: Et si admittenda esset, punitio & disciplina
regularis corrueret.

NOTA.

H Abent insuper Clerici Privilegium Fori, & Cas-
nis, quod scilicet non possint capi, aut puni-
ni à Judge Ecclesiastico: & quod non sub fine leg-
bus Civilibus saltem quoad vim coactivam, sed tan-
tum direcitivam. De his, & de Functionibus dive-
sis quæ Clericis prohibentur: & de irregulariariis cul-
gulis quas Clerici incurunt, agitur infra in Sacra-
to Ordinis Tract. 4. Cap. 7. §. 2. & 3.

De Spectantibus ad Simoniam in officiis, & bene-
ficiis Ecclesiasticis, infra Tract. 5. Cap. 12.

De Sacrificio Messe ejusque celebratione, pano-
pro, stipendio, &c. infra Tract. 4. cap. 4. §. 5. 6.

De Officio Canonico, ejusque modo, ac obligacione
varia, Ibidem Cap. 4. in fine.

De ceteris Sacerdotiis Functionibus, earumque pri-
xi omnimoda, in administrando, & assistendo, eis
aegris, & moribundis, cum Materia, & Methodo co-
piosa tradendi Doctrinam sacram, &c. in hoc Oper-
suis locis & titulis, & in fine Tom. III. specialiter me-
duntur.

CAPUT VI.

DE REGULARIBUS RESOLUTIONES SINGULARES AD PRAXIM MAXIME PERTINENTES.

M Ateria haec quam suscipi admodum ampla est
De ea scripserunt integris Tomis Suarez de Ro-
ligione, Castro-palauus, Pellizarius, Peyrinus, Portel, Lo-
driguez, Bordonus, aliqui. Nos hic questiones le-
ctiones atque utiliores fusi, alias brevius comple-
temur, quod Lector ut arbitror non parum fisi con-
modum atque utile experietur.

ARTICULUS I.

De Novitiatu Regularium.

QUESTIONESTIO est, primò: Quid requiratur ut no-
tiatus sit legitimus?

Repf. Requirit. Ut excentur illi in etate legitima.
In loco ad illum debito. 3. In Habitu religioso. +
Cum debita certi temporis continuatione.

II. Ætas autem requirita est, ut habeat quatuordecim annos expletos: in feminis sufficiunt anni da-
decim: & hi anni in utrisque debent esse comple-
ti de momento in momentum, ut iura loquuntur:
nec malitia, sive maturitas rationis, suppleret etaten.
Patent haec ea Clement. ult. de Regularibus, cum Glos-
fa V. etate. Et ita docet Sanchez Lib. 5. in Decal. Cap.
4. n. 22. cum Paludano, Sylvestro, Tabiena, Angelo,
Azor, Lopes, aliisque. Licitum tamen est ante illam
etatem recipere ad probationem vite Religiosa, sed
non potest dici inchoare Novitiatum nisi expletis pra-
dictis annis pubertatis, ut pluribus ostendit Sanchez
supra citatus.

Et quidem in Soc. Jesu quandoquidem ad Noviti-
atum nemo admitti possit qui sit minor 15. aut ma-
jor 50. annis, & in hoc solus Generalis dispensa-